

„BLAŠKOVEC“

MAJER

Mníchova Lehota patrila do panstva Trenčianskeho hradu. Poslednou majiteľkou tohto panstva bola Ifigénia d Harcourt, rodená Sina. Keď sa v roku 1909 sťahovala do Paríža, postupne rozpredávala svoje majetky a majetkové podiely. Nehnuteľnosti v Mníchovej Lehote sčasti od nej kúpila židovská rodina Alberta Weinerja, medzi iným aj krčmu. Postupne Weiner nadobudol toľko pozemkov, že mohol utvoriť majer, ktorý zamestnával až 22 hospodárskych sluhov. Súčasťou majera bola aj mýtnica a pálenica. Po rozpade Rakúsko-Uhorska okrem iných prejavov násillia začalo aj vykrádanie obchodov a ničenie židovského majetku a tak Weinerovci svoj majetok predali: majer Blaškovcom a Petrovcom a krčmu židovskej rodine Kučerovcov, ktorí však skrachovali a krčmu predali ďalej vdove A. Pappovej.

MÝTO

V Mníchovej Lehote sa oddávna vyberalo panské mýto. Napríklad v roku 1592 bol mýtnikom sám richtár. Mýto bol poplatok, ktorý sa vyberal za vozy a kone naložené tovarom, aj od kupcov, ktorí si tovar niesli sami. Neplatili poddaní, ktorí išli do roboty, neplatilo sa ani za vozy, ktoré išli s obilím do mlyna a pochopiteľne neplatili ani šľachtici a zemanía. Za vybrané mýto sa udržiavali cesty. Mýto v Mníchovej Lehote bolo zaradené do najvyššej z troch tried a malo pridelenú hradskú od domu Jána Veselého až po hranicu chotárov Jastrabie a Rožňové Mitice.

Okrem povinnosti vyberať mýto dostávali mýtnici aj obežníky, v ktorých boli opísané hľadané osoby a v prípade, že ich videli, mali ich oznámiť vrchnosti.

Mýto v Lehote sa vyberalo až do roku 1920 a mýtna stanica bola .